

لثالی الحکمة - هو الله تعالی شأنه الحکمة

والبیان طوبی از برای نفوسیکه

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

هو الله تعالی شأنه الحکمة والبیان

طوبی از برای نفوسیکه در ظلّ سدرهٔ طوبی ماوی گرفته اند، و نیکوست حال عبادیکه از رحیق بیان رحمن آشامیده اند، و طوبی از برای رجالیکه سطوت ابطال ایشان را از غنیّ متعال منع نمود، و طوبی از برای اولیائیکه بنور ایقان منورند و در ظلّ سدره آرمیده اند، طوبی از برای حزیکه از عالم گذشته اند و بافق ارادهٔ مالک قدم ناظرند، و طوبی از برای اصحابیکه مترصد اجرای اوامر الله بوده و هستند، صائمند بامرش آکلند باذنش قائمند بر خدمتش و ناطقند بشناش متنفسند بحبش، طوبی از برای عشاق که از آفاق و بحر و بر گذشتند و بذروهٔ علیا و غایة قصوی فائز گشتند، طوبی از برای حزیکه احزاب عالم ایشانرا از اصغاء حقیف سدرهٔ منتهی محروم نساخت، نعیم از برای نفوسیکه بتراب سجن مزینند، طوبی از برای قدومیکه باین ارض فائز شد و از هواء آن عرف آیات الهی را استشمام نمود، و طوبی از برای نفوسیکه در راه دوست یگما حمل بلایا نمودند، ایشانند جبال فضل حق جلّ جلاله. یا حزب الله امروز نیر بیان مشرق و دریای رحمت رحمانی موج، نیکوست حال نفسی که باقبال فائز شد و باستقامت مزین گشت، طوبی از برای عبادیکه در این پیدا بکلمهٔ مبارکهٔ لَبَّيْكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِ ناطق گشتند، و طوبی از برای رجالیکه از کوثر این ارض نوشیدند و در ظلّ اشجار آرمیدند، طوبی از برای مسافرین که در این عصر یوم نهم شهر صیام نیر اعظم از اعلی افق عالم بآن توجه نمود و پرتو افکند، نعیم از برای مهاجرین که

ORIGINAL

باذن توجه نمودند و مشقتهای سفر را حمل کردند تا آنکه فائز شدند بآنچه که در کتاب الهی از قلم اعلیٰ مذکور و مسطور است، صد هزار طوبی از برای نفوسیکه مترصد امرند و زحمت صوم را لوجه الله حمل نموده اند، بقلیل قناعت کرده اند و از کثیر در سبیل خیر گذشته اند، بحر رحمت از برای نفوسیکه اوهامات عالم ایشان را منع نمود و حجات امم از تقرب باز نداشت، بازوی یقین سدهای ظنون را شکستند و بافق اعلیٰ توجه نمودند، بحر نور از برای عبادیکه باعمال و اخلاق حق را نصرت نمودند. یا مُحَمَّدٌ عَلَيْكَ بِهَائِي وَعِنَايِي، ایام صیام است، و از قبل بشهر الله موسوم، از حق میطلبیم نفوس آن مقام را مؤید فرماید بآنچه در کتاب از قلم اعلیٰ نازل شده، ذکر هر يك اليوم از لسان جاری، بِشَرِّهِمْ مِنْ قَبْلِ الْمَظْلُومِ وَنُورِهِمْ بِأَنْوَارِ بَيَانِ رَبِّكَ الْمُسْتَفِيكَ الْكَرِيمِ، یا مُحَمَّدٌ عَلَيْكَ بِهَاءِ اللَّهِ الْفَرْدِ الْأَحَدِ، نامهء جناب عبد الحسين عليه بهائی که بانجناب نوشته ملاحظه شد، وجدناه مُزِينًا يَذْكُرُ اللَّهَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَأَصْفِيَاءَهُ، طُوبَى لَهُ قَدْ نَطَقَ بِالْحَقِّ وَأَنَا الشَّاهِدُ الْعَلِيمُ، ذکر جناب میرزا علی اکبر عليه بهائی را نموده، لله الحمد از رحیق ایقان آشامیده اند و بافق رحمن متوجه، غبار اوهام ایشان را از مالک انام منع نمود، وَنَذْكُرُ مُحَمَّدَ الَّذِي فَازَ بِأَثَارِ قَلْبِي الْأَعْلَى، نَسَلُ اللَّهُ أَنْ يُؤَيِّدَهُ وَيَمِدَّهُ بِجُنُودِ الْغَيْبِ، إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، ضوضاء عالم ایشان را از مالک قدم باز نداشت، حجاترا دریدند و اصنام را شکستند، نَسَلُ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يُؤَفِّقَهُ عَلَى مَا يُقْرِبُهُ إِلَيْهِ وَيَكْتَبَ لَهُ مَا كَتَبَهُ لِعِبَادِهِ الْمُقَرَّبِينَ، وَنَذْكُرُ فِي هَذَا الْحِينِ مَنْ سَمِيَ بِمُحَمَّدٍ قَبْلَ عَلِيٍّ وَنَذْكُرُهُ بِآيَاتِي وَبِشَرِّهِ بِعِنَايِي وَرَحْمَتِي إِنَّهُ فَازَ بِمَا كَانَ مَرْقُومًا مِنْ قَلَمِ الْوَحْيِ فِي كِتَابِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، إِنَّهُ أَقْبَلَ وَفَازَ نَسَلُ اللَّهُ أَنْ يُؤَفِّقَهُ عَلَى إِصْلَاحِ الْعَالَمِ وَهِدَايَةِ الْأُمَّمِ وَيُقَدِّرَ لَهُ خَيْرَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى، إِنَّهُ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ وَالْثَّرَى، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ، وَنَذْكُرُ مَنْ سَمِينَاهُ بِحَبِيبِ اللَّهِ فِي نَاسُوتِ الْإِنشَاءِ وَفِي كِتَابِ الْأَسْمَاءِ أَمْرًا مِنْ لَدُنَّا لِيَفْرَحَ وَيَكُونَ مِنَ الشَّاكِرِينَ، إِذَا سَمِعْتَ النَّدَاءَ مِنَ الْأَفْقِ الْأَعْلَى قُلْ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَوْلَى الْوَرَى وَفَاطِرَ السَّمَاءِ بِمَا ذَكَرْتَنِي مَرَّةً بَعْدَ مَرَّةٍ وَشَرَّفْتَنِي بِمَا لَا يُعَادِلُهُ شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ، أَيُّ رَبِّ أَسْأَلُكَ بِأَمْوَاجِ بَحْرِ رَحْمَتِكَ وَإِشْرَاقَاتِ نَبِيِّ فَضْلِكَ وَبِالْمَقَامِ الَّذِي تَشَرَّفَ بِقُدُومِكَ وَاسْتَقَرَّ عَلَيْهِ عَرْشُ عَظَمَتِكَ بِأَنْ تُؤَيِّدَنِي عَلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْعَلَامُ، وَنَذْكُرُ مَنْ أَحْبَبْنِي وَفَازَ بِلِقَائِي وَطَافَ حَوْلِي وَنَطَقَ بِثَنَائِي وَبِشَرِّهِ بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، إِنَّهُ سَمِيَ بِالْحُسَيْنِ فِي كِتَابِ اللَّهِ رَبِّ الْأَرْبَابِ، يَا حُسَيْنُ إِنَّ الْمَظْلُومَ يَذْكُرُكَ فِي هَذَا الْحِينِ بِمَا يُقْرِبُكَ إِلَيْهِ، أَحْمَدُ اللَّهُ بِهَذَا الْفَضْلِ الْأَعْظَمِ، وَقُلْ لَكَ الشُّكْرُ وَالنَّشَاءُ وَلَكَ الْعِزُّ وَالْبَهَاءُ يَا مَحْبُوبَ مَنْ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، طُوبَى لَكَ وَلِمَنْ يَسْمَعُ قَوْلَكَ فِي هَذَا النَّبِيِّ الْأَعْظَمِ وَهَذَا الْأَمْرِ الَّذِي ارْتَعَدَتْ بِهِ
 فَرَائِصُ الْأَشْرَارِ، يَا مُحَمَّدَ آخِرِ نَامِهِ، جَنَابِ عَبْدِ الْحُسَيْنِ بِذِكْرِ جَنَابِ امِينِ مَتَمِّهِ، إِنَّا ذَكَرْنَا الْحُسَيْنَ وَنَذَكُرُ
 الْأَمِينَ الَّذِي فَازَ بِخِدْمَةِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، إِنَّهُ ذَكَرَ أَوْلِيَائِي بِخُضُوعٍ مُبِينٍ، فِي جَمِيعِ نَامَاهَا بِذِكْرِ دُوسْتَانِ الْهَى
 نَاطِقٍ، لِأَجْلِ هَرِيكَ عَنَايَةِ وَشَفَقَتِهِ حَقَّ رَأْسُ الْمَسْئَلَةِ نَمُودِهِ، مِنْ حَقِّ مِطْلَبِهِمْ أَوْ رَأْيِهِمْ فَرَمَايِدِ تَابِنُورِ
 انْقِطَاعِ سَبَبِ اتِّحَادِ وَاتِّفَاقِ كَرْدِ، طُوبَى لِمَنْ يُؤَلِّفُ بَيْنَ الْأَفْتِدَةِ وَالْقُلُوبِ، هَرِ نَفْسِي كِه لُوجِهِ اللَّهِ بِرِ
 خِدْمَتِ اَيْنِ أَمْرِ اعْظَمِ عَمَلِ نَمَائِدِ أَوْ مِنْ أَهْلِ بِيهَا وَاصْحَابِ فَرْدُوسِ اَعْلَى فِي كِتَابِ مَذَكُورِ وَ مَسْطُورِ،
 اَوْلِيَائِ الْهَى رَا فِي اَرْضِ طَا وَ اطْرَافِ تَكْبِيرِ مِيرَسَانِيمِ وَ وَصِيَّتِ مِينَمَائِمِ بَأَنْجِهِ سَبَبِ اِرْتِفَاعِ اَمْرِ اللَّهِ
 اِسْتِ، يَا اَهْلِ بِيهَا بِجَنُودِ حَكْمَتِ وَ بِيَانِ اَهْلِ اِمْكَانِ رَا بِاِفْقِ رَحْمَنِ دَعْوَتِ نَمَائِدِ، وَ اَوَهَامَاتِ وَ ظُنُونِ قَبْلِ
 رَا مَحُو كَنِيدِ، وَ هَمَّتِ نَمَائِدِ كِه شَائِدِ اَوْلِيَائِ اَيْنِ اَمْرِ مَبْتَلَا نَشُونِدِ بَأَنْجِهِ كِه حَزْبِ قَبْلِ بَأَنْ مَبْتَلَا كَشْتَنِدِ،
 فِي قُرُونِ وَ اَعْصَارِ يَا حَقَّ كَشْتَنِدِ وَ بِالْاِخْرَةِ فِتْوَى بِرِ قَتْلِشِ دَادَنِدِ، حَالِ هَمِّ مَعْضِيْنَ بِيَانِ بِرِ هَمَانِ صِرَاطِ
 مَاشِي وَ بَظُنُونِ وَ اَوَهَامِ مَتَمَسِّكِ، نَسَّأَلُ اللَّهَ اَنْ يَحْفَظَ اَوْلِيَائِهِ مِنْ شَرِّ هَوْلَاءِ الَّذِيْنَ يَرَوْنَ الشَّمْسَ وَيُنْكِرُوْنَهَا
 وَالْآيَاتِ وَيَعْرِضُونَ عَنْهَا اِلَّا اِنَّهُمْ فِي خُسْرَانٍ مُبِينٍ، الْبِهَاءُ مِنْ لَدُنَّا عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ وَعَلَى الَّذِيْنَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِي
 وَفَازُوا بِمَا كَانَ مَسْطُورًا فِي كُتُبِ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْكَرْسِيِّ الرَّفِيعِ.